

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 4. Otto Imperator excommunicatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

- Sæcul. XIII. rogatus Jacobus vitam Mariæ Ognia-
A. C. 1211. censis, qua feminarum istarum nulla alia
 clarior, scripsit, atque etiam adjuncta
 beatæ ejus mortis, qua anno salutis hu-
 manæ millesimo ducentesimo decimo
 tertio, die Dominica, vigesima tertia Ju-
 nii, in Vigilia S. Joannis, anno ætatis suæ
 circiter trigesimo sexto, defuncta est.
- e. 666. Multa ei miracula in vita & post obitum
 edita tribuuntur, ipsiusque memoria,
 p. 630. tanquam Beatæ in cœlo mulieris, in
 illa Regione pluribus jam sæculis co-
 litur.

§. IV.

Otto Imperator excommunicatus.

Innocentius Papa Ottonem Imperato-
 rem excommunicaverat, quod jura-
 mentum, cum consecraretur, editum
 violasset, & Ditiones Ecclesiæ, Regisque
 Siciliæ in Italia, Principis Sacræ Sedis
 Vasalli, ejusdemque præsidio securi, in-
 vasisset. Ergo literis ad Patriarchas A-
 quilejensem & Gradensem, ad Archie-
 piscopos Ravennatem & Genuensem,
 eorumque Suffraganeos, nec non ad Suff-
 raganeos Sedis Mediolanensis, tunc, per
 obitum Huberti Pirovanensis, vacantis,
 datis, Papa omnibus præcepit, ut latam
 excommunicationis sententiam contra
 Ottonem, ejusque Fautores, secundo
 confirmarent, & Episcopo Albanensi in-
 junxit

Ital. Sacr.
to. 4. p. 247.

Sæcul. XIII.
A. C. 1211.

junxit; si quis istorum Præfulum man-
 data sua exequi neglexisset, cum pœnis
 Canonicis coereret. Hæc Epistola die
 septima Junii anno millesimo ducentesi-
 mo undecimo data est. Simul Pontifex
 eidem Legato præcepit; Prætorem &
 populum Bononiensem excommunicaret,
 nisi Ottonie jusque fœderatis auxilia
 præstare desinerent. Minabatur etiam
 Pontifex, se ab eorum urbe Scholas &
 Magistros, quibus præ ceteris aliis cele-
 brabatur, ablaturum esse. Cum Otto
 Imperator, multis urbibus in Apulia &
 Calabria captis, Capuæ hyemaret, Papa
 legatum ad eum misit *Abbatem de Mo-*
rimond, qui a Festo S. Michaelis, anno
 millesimo ducentesimo undecimo, usque
 ad *Quadragesimam* sequentem, iter Ro-
 ma Capuam quinquies suscepit, ut pa-
 cem reduceret. Sed non valuit ani-
 mum expugnare Ottonis Imperatoris,
 Fridericum Regem expellere conantis,
 quod speraret, se eum etiam Siciliae Re-
 gno posse exuere, id enim effecturum se
 promiserat Optimatum aliquis, qui in
 montibus arces munitissimas, Saracenis
 prædialiis, tenebat. Præterea vindi-
 ctæ cupiditate flagrabat Otto in Philip-
 pum, Francia Regem, qui non nullas
 urbes Regi Angliæ, Avunculo suo, illa-
 tis armis, eripuerat. Papa, amore pacis,
 eo usque se demisit, ut damna Ecclesiæ
 supe-

14. ep. 78.

ep. 79.

Dignia
 la alia
 juncta
 tis hu-
 ecimo
 tia Ju-
 cis suæ
 ta est.
 bitum
 noria,
 s, in
 is co-
 tus.
 erato-
 jura-
 litum
 isque
 Sedis
 i, in-
 as A-
 chie-
 sem,
 l Suf-
 e, per
 ntis,
 atam
 ontra
 ando
 si in-
 xit;

Sæcul. XIII.
A. C. 1211. superioris temporis, aut etiam futura, quorum causa Imperator esset, dissimulaturum se polliceretur. At, Ottone has condiciones repellente, Innocentius, ad eum ab Imperio deponendum, animum adjecit. Sub idem tempus duo maximi momenti negotia, nempe supplementa in Terram sanctam mittere, & Concilium generale convocare, constituit.

In Germania Sigefridus Archiepiscopus Moguntinus, Pontificis Legatus, Colloquium Bambergæ cum Landgravio Hermentio, Rege Bohemiæ, & quibusdam aliis illius Provinciæ Optimatibus, celebravit. In eo Conventu Episcopum Bambergensem, post cædem Regis Philippi Suevi ejectum, restituerant; sed præcipuum negotium, cujus causa venerant, fuit, Principes Germaniæ eo adducere, ut, deserto Ottone, Fridericum Regem Sicilia, ut Papa optabat, Imperatorem eligerent. Quod cum multis non probaretur, re infecta discessum. Eodem anno, Sigefridus Legatus, Ottone Imperatore excommunicato, ad omnes Episcopos literas misit, quibus nomine Pontificis eadem censura Principem ferire jubebantur. Eam vero contumeliam ulturi Henricus Comes Palatinus, Ottonis frater, Dux Brabantia, ceterique Lotharingiæ Proceres, incendiis

endiis & rapinis omnes Diocesis Mo- Sæcul. XIII.
guntinæ agros depopulati sunt. A. C. 1211.

Dux Brabantia, Episcopo Leodiensi aliunde infensus, eodem prætextu ad prædas ex urbe agendas usus est. Nam, conscio Imperatore, copias Leodium duxit, civibusque denunciari iussit, potestatem diripiendi urbem se facturum militibus, nisi juramento fidem Ottoni præstarent. Leodienses rem ad Hugonem de Pierre-pont, Episcopum suum deferunt, qui tunc Hoji versabatur. Ille Leodium rediit, sed cum satis virium ad urbem defendendam non esset, Brabantinos arcere non potuit, die tertia Maji, anno millesimo ducentesimo duodecimo, in Festo Ascensionis, irruentes. Hi Ecclesiæ Cathedralis thesauro violentas manus injiciunt, Vasa sacra auferunt, Hostias & sacra Olea projiciunt, spoliant Sacerdotes, feminas, parvulos confugientes ad Ecclesiam, quæ deinde uno plus anno Interdicto subjacuit. Flammas delere urbem Duci animus erat; sed postea mitigato satis fuit, a Canonicis & civibus sacramentum hdei, qua se Ottoni Imperatori obstringerent, exigere.

*Ægyd. de
Aur. Valle.*
c. 100.

c. 103.

Exinde Episcopus, Synodo Hoji celebrata, Ducem Brabantia cum omnibus conscis excommunicavit, cui Abbates quinque, Ducis subditi, ad expugnandam

Sæcul. XIII. dam ejus contumaciam aliis armis quam
A. C. 1211. accensis & rite extinctis cereis opus es-

6. 111. se, dixerunt. Horum ergo amplexus con-
 silium Episcopus, collectis copiis, tandem
 die Dominica, decima tertia Octobris,
 anno Domini millesimo ducentesimo de-
 cimo tertio, Ducem Brabantiae proelio
6. 115. vicit, coegitque Leodium venire, ad pe-
 des suos prostratum absolutionem roga-
 re, & propriis manibus Reliquias, tem-
 pore Interdictæ Ecclesiæ in terra positas,
 elevare.

§. V.

Joannes Rex Angliæ deponitur.

Matth. Par. In Anglia Joannes Rex, ex Wallia re-
an. 1211. dux, in medio mensis Augusti, Nor-
 hamptonii duos Papæ Legatos habuit,
 Pandolphum Subdiaconum, in quo In-
 nocentius maximam posuerat fiduciam,
 & Durandum Templi Equitem, qui ad
 pacem inter Regem & Ecclesiam re-
 ducendam advenerant. Rex, ipsis hor-
 tantibus, haud ægre concessit, ut Ar-
 chiepiscopus Cantuariensis Stephanus
 Langtonius, ceterique Episcopi & Mo-
 nachi relegati, ad sua redirent, sed pro-
 mittere noluit, se de bonis eorum Fi-
 sco adscriptis, & damnis illatis satisfac-
 turum esse. Quare Legati Pontificii,
 postquam nihil egissent, in Franciam re-
 vecti sunt.

Quo